

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum Christi acerdotium permancat in æternum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

quàm commemorare cruetum crucis sacrificium; sed eatenus dici commemorationem quòd non sit alia hostia nostri & sacrificij cruenti; sed vt Trident. cap. 2. citato sit eadem hostia, idem etiam offerens sacerdotum ministerio, solà offerendi ratione diuersa.

Adde quòd per nostrum sacrificium non comparatur nouum pretium, sed per illud applicetur iam comparatum per sacrificium crucis.

ARTICVLVS IV.

Vtrum effectus sacerdotis Christi non solum ad alios pertinuerit, sed etiam ad ipsum?

Resp. neg.

8.

Non est dicendus pro se sacrificium obtulisse.

VIDEATUR articulus de eodem effectu intelligi de quo præcedens articulus: in quo sensu facilis est responsio negatiua; cum enim Christus non potuerit peccare, non potuit esse particeps illius effectus sacerdotij. Potuit tamen esse particeps alterius, scilicet gloriæ corporis & exaltationis nominis: quia, vt dictum est supra cum ageretur de Christi merito, illa sibi per mortem promeruit; non tamen ideo dicendus est pro se sacrificium obtulisse, cum hæc sint solum minus principales effectus passionis.

ARTICVLVS V.

Vtrum Christi sacerdotium permaneat in æternum

Resp. affirm. Psal. 109.

9. Varius sensus æternitatis sacerdotij Christi.

AFFIRMAT. patet ex psalmo 109. *Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech;* item ex epistola ad Heb. Censet verò S. Th. Christi sacerdotium non dici æternum quòd oblatio daret in æternum, sed quòd fructus ipsius sacerdotij sit æternus, scilicet gloria.

Aliter etiam alij explicant æternitatem sacerdotij Christi: 1. quòd nullum aliud ei succedat, quemadmodum abolito sacerdotio Aaronico successit aliud. 2. quòd Christus sit sacerdos in æternum quia in æternum manet: quamdiu autem manet, manet sacerdos non electione, vel dono accidentali superaddito, sed propter vnionem hypostaticam perseverantem. 3. quòd oblatio hostiæ perseneret vsque ad finem sæculi; quòd verum est ratione sacrificij inueniunt.

Quis videatur maxime ad mentem Psalmiste. Trident.

Aduerte quòd licet singulæ explanationes sint veræ, & secunda sit ad mentem Apostoli ad Heb. 7. postrema tamen magis videatur esse secundum mentem Psalmistæ, vt deduci potest ex Trident. sess. 22. capit. 1. Ex eo enim quòd sacerdotium Christi non erat per mortem extinguendum, docet quòd Christus, declarans se sacerdotem secundum ordinem Melchisedech in æternum constitutum. Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini obtulerit, ac sub earundem rerum symbolis Apostolis eorumque in sacerdotio successoribus vt offerrent præceperit; atque ita iuxta Concilium, sacerdotium Christi dicitur æternum, quòd is per ministros suos sacrificium inuentum vsque ad finem sæculi offerat.

ARTICVLVS VI.

Vtrum sacerdotium Christi fuerit secundum ordinem Melchisedech.

AFFIRMAT. quòd est de fide, vt patet ex psalmo 109. *Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.* Item ex Apostolo ad Heb. 5. & 7. pro cuius rei explicatione

Notandum. 1. quosdam Iudæos commentos fuisse Christum fuisse sacerdotem ordinis Leuitici, seu legis antiquæ; quòd sibi videntur colligere ex eo quòd Christus in templo disputauerit & vendentes ex eo eiecit. videri potest Suidas verbo *Iesus*.

Id verò falsum esse constat ex cap. 7. ad Heb. ex quo patet Christum non fuisse de tribu Leui, sed de tribu Iuda: in quo enim hæc dicuntur (scilicet Christo, de quo in præcedentibus agit Apostolus) *de alia tribu est, de qua nullus alius presbiter fuit. Manifestum est enim quòd ex Iuda oritur sit Dominus noster, in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est.* vbi vult docere Christum non fuisse sacerdotem Leuiticum.

Quæ verò afferuntur ad id probandum leuioris sunt momenti: legere enim vel etiam disputare in templo, non est sufficiens signum quòd aliquis fuerit sacerdos Leuiticus; cum etiam Paulus Act. 13. disputauerit in synagoga, qui tamen non erat sacerdos Leuiticus, cum esset de tribu Benjamin. Ex quo etiam ostenditur nec esse signum vilius gradus, vel officij Leuitici; nam viris doctis quantumvis nec sacerdotibus nec Leuitis aut lectoribus, id erat concessum.

Ad aliud dico Christum non eiecit vendentes ex potestate sacerdotali Leuitica sed tanquā Prophetam legitimam ad id habentem auctoritatem.

Notandum 2. Melchisedech fuisse verum & purum hominem. Quòd fuerit verus homo patet Genes. 14. vbi dicitur, *at verò Melchisedech rex Salem proferens panem & vinum, erat enim sacerdos Dei altissimi.* ex eo enim quòd fuerit rex & sacerdos satis constat fuisse hominem, idque docent varij Patres contra quosdam hereticos dictos Melchisedechianos, qui asserbant Melchisedech fuisse virtutem quandam Christo superiorem. Quòd verò fuerit purus homo ex eo patet, quòd sit de fide solum Christum inter homines non esse purum hominem.

Notandum 3. Melchisedech fuisse verum sacerdotem; quòd patet ex Gen. 14. citato. psalmo 109. & Apostolo ad Heb. 5. & 7.

Nec refert quòd nomen Hebræum *מלך* Cohen in hebraico positum in genesi supra, significet etiam principem: nam ibi debet significare sacerdotem, cum prius fuerit dictum, *Melchisedech rex Salem.* Adde quòd nisi eo loco significet sacerdotem, sensus non constet. verbis gratia, si dicatur, *Melchisedech rex Salem proferens panem & vinum* (erat enim princeps altissimi), siue vt in hebræo, *et ipse princeps altissimi* benedixit ei. Videri potest dub. 3. de sacrificio, vbi id fufius ex scriptura & Patribus ostendimus.

Cui communi Patrum sententiæ non repugnat Anacletus epistola 2. dicens, *inimum sacerdotij fuit Aaron, licet Melchisedech prius sacrificium obtulerit, & post hunc Abraham, Isaac & Iacob, sed hi spontanea voluntate assenserunt.* Non inquam repugnat, quia non vult negare Melchisedech fuisse sacerdotem, sed solum docere non fuisse cum vnctione & ex-

ternis